

Nota sobre cicles

* Amb la intervenció de l'estat a l'economia a partir del crac de 1929, s'aturen els cicles tipus Kitchin, Juglar o Kondratieff, que tenien unes durades bastant regulars.

- cicle KITCHIN: durada interanual (3 o 4 anys). Només s'observa estadísticament, no té conseqüències socials (no és percebut per la població).
- cicle JUGLAR (Moviment intradecennal): duren entre 7 i 10 anys. Són cicles més típics i que tenen conseqüències socials.
- cicle KONDRATIEFF o moviment interdecennal: durada entre 50 i 60 anys. Està dividit en dues etapes: A, ascendent; B, descendent.

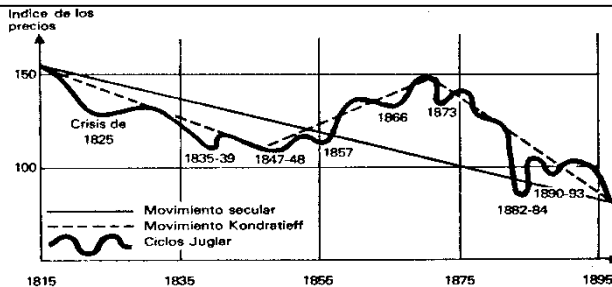
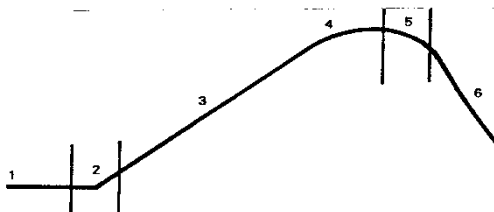

Figura 35.— *Fluctuaciones económicas durante el siglo XIX*

FUENTE: D. Furió y P.-Ch. Serre, *Técnicas et sociétés. Liaisons et évolutions*, Col. U, Armand Colin, París, 1970, p. 226. (Según G. Imbert, quien se basó en un análisis de los precios.)

1792-1817: fase de alza o fase A
1817-1851: fase de baja o fase B
1851-1873: fase de alza o fase A
1873-1896: fase de baja o fase B
1896-1920: fase de alza o fase A
1820-1939: fase de baja o fase B

Fases del ciclo Juglar según Akerman.

Los ciclos Juglar son bien conocidos para el siglo XIX; los años de crisis según Akerman son: 1825, 1836, 1847, 1857, 1866, 1873, 1882, 1890, 1900 y, ya en nuestro siglo, 1907, 1913, 1920, 1929 y 1937. Para Estados Unidos, Mitchell fija los años de crisis en: 1812, 1818, 1825, 1837, 1847, 1857, 1873, 1884, 1890, 1893, 1903, 1907, 1910, 1913 y 1920, mientras que Hansen encuentra que de 1795 a 1937 se producen 17 ciclos de una duración media de 8,35 años.

CARDOSO, C.F.S. i
PÉREZ-BRIGNOLI, H.,
Los métodos de la historia,
Crítica, Barcelona, 1976.